

c) 3:1 – 51 Numărătoarea Levitilor

	MERARI	
	6200	
GHERȘONIȚII	CORTUL	PREOȚII
	CHEHAT	
	8600	

TOTAL LEVIȚI (de la o lună în sus) = 22.000

TOTAL ÎNTÂI NĂSCUȚI = 22.273

⇒ -273 (răscumpărați cu sicli de argint)

Preoții se ocupau de slujba Cortului. Însă ei erau destul de puțini și nu puteau face și slujba din Cort și în același timp să aibă grijă și de: zeciuiele, pregătirea lemnelor, îngrijirea turmelor, transportarea Cortului etc. Aveau nevoie de ajutor. Însă dacă oricine ar fi putut să se apropie de Cort, sfințenia lui Dumnezeu ar fi fost umbrită, știrbită înaintea poporului. Din acest motiv, la fel cum Aaron și fii lui au fost aleși și unși pentru preoție, la fel era nevoie ca unii din popor să fie aleși de Dumnezeu pentru slujba din jurul Cortului Întâlnirii. Poporul înțelegea astfel că nu oricine și nu oricum se poate apropia de Cort, ci doar cel ales și uns de Dumnezeu în această slujbă.

Dar pe cine să aleagă Domnul în această slujbă? Inițial, se pare că Domnul a dorit să aleagă pe toți întâi-născuții lui Israel. Iată ce spune Dumnezeu în **Exod** 13:2: “Pune-Mi deoparte ca sfânt pe orice întâi născut, pe orice întâi născut din copiii lui Israel, atât dintre oameni, cât și dintre dobitoace: este al Meu.” La ieșirea din Egipt, Dumnezeu a hotărât să nimicească orice întâi născut din această țară. Întâiul născut era reprezentantul fiecărei familii și condamnarea sa la moarte reflecta mânia și judecata lui Dumnezeu peste întreaga familie. Domnul însă a oferit și o soluție: jertfirea unui miel în locul întâiului născut.

Astfel, întâiul născut (și o dată cu el întreaga familie) era răscumpărat înaintea Domnului. Era o răscumpărare prin har, prin credință, în baza jertfei: Dumnezeu vroia să le transmită acest mesaj: o dată ce ai fost răscumpărat de Domnul, Îi aparții în întregime. Acest mesaj era transmis prin închinarea tuturor întâilor născuți Domnului. Fiind reprezentantul întregii familii, aceasta percepea că și ea aparține lui Dumnezeu în întregime. Prin punerea deoparte pentru Domnul a tuturor întâilor născuți, Israel își amintea din an în an că aparține Domnului, deoarece a fost răscumpărat din Egipt.

Însă întâii născuți erau puși deoparte pentru ce? Cred că Dumnezeu avea în vedere tocmai slujba din jurul Cortului, care oglindea faptul că ei Îi aparțin în întregime și Îi slujesc neîncetat. Trebuia ca ei să reprezinte un model pentru popor. Deși restul poporului nu slujea la Cort, ci fiecare își avea meseria lui, ogoarele și turmele lui, și ei aparțineau în întregime Domnului și trebuiau să slujească neîncetat acolo unde i-a așezat Acesta în popor. Cred că acesta a fost planul inițial al lui Dumnezeu.

În **Numeri** capitolul 3 intervine o schimbare: Dumnezeu îi ia pe Leviți în locul tuturor întâilor născuți ai lui Israel pentru a face slujba Cortului. Acum Leviții sunt cei chemați să fie un model de slujire pentru popor și să le amintească de faptul că aparțin, în urma răscumpărării, Domnului în întregime. Din ce pricină a schimbat Domnul planul inițial? De ce l-a ales tocmai pe Levi? Răspunsul îl găsim în **Exod** 32 : 25-29. în urma păcatului cu vițelul de aur, poporul avea inima împietrită. Moise face o chemare înaintea întregii tabere :” *Cine este pentru Domnul să vină la mine!*” Singurii care răspund sunt copiii lui Levi. Ba mai mult, Moise cere Leviților un lucru foarte greu de împlinit: “*Așa vorbește Domnul, Dumnezeul lui Israel: «Fiecare din voi să se*

încingă cu sabia; mergeți și străbateți tabăra de la o parte la alta și fiecare să omoare pe fratele, prietenul și pe ruda sa.» “Levi ascultă, iar Moise le spune: « *Predați-vă azi în slujba Domnului, chiar cu jertfa fiului și fratelui vostru, pentru ca binecuvântarea Lui să vină astăzi peste voi!*»

În binecuvântarea sa din **Deuteronom** 33, când vorbește despre Levi, cel pus deoparte pentru slujba Domnului, Moise amintește tocmai de acest mare act de credință: “*Despre Levi a zis: «Tumim și urim au fost încredințați bărbatului sfânt, pe care l-ai încercat la Mara și cu care Te-ai certat la apele Meriba.» Levi a zis despre tatăl său și despre mama sa: «Nu i-am văzut!» și despre frații lui: « Nu vă cunosc! », iar de copii nu a vrut să mai știe. Căci ei păzesc Cuvântul Tău și țin legământul Tău. Ei învață pe Iacov poruncile Tale și pe Israel Legea Ta ; ei pun tămâie sub nările Tale și ardere de tot pe altarul Tău. ”* Levi a fost chemat să participe la slujba de la Cort nu pentru că era rudă cu Aaroniții (preoții), ci pentru că s-a dedicat Domnului printr-un act de credință așa de mare.

Tot Israelul știa că Levi a primit această onoare din pricina jertfei din **Exod** 32. Astfel, poporul avea înaintea sa, prin alegerea lui Levi, un nou mesaj din partea Domnului, și anume: cel care cu prețul unei mari dureri se dedică Domnului, primește onoarea să se apropie mai mult de Domnul și să Îi slujească. Și se pare că acesta este și motivul pentru care Dumnezeu schimbă planul inițial. El vrea să îl răsplătească pe Levi și să ofere o nouă lecție lui Israel. Privind la Levi, Israel poate fi încredințat că merită să accepte orice suferință pentru a asculta de porunca Domnului și că Domnul știe și nu uită să răsplătească pe cei ce Îl caută. Dedicarea Leviților și jertfa lor din **Exod** 32 a fost atât de mare, încât Domnul a dorit să o pastreze vie în mintea lui Israel. Și a făcut acest lucru, alegându-i pe Leviți în locul întâilor născuți ai lui Israel.

Este important să amintim aici un pasaj despre Levi din **Geneza** 49 unde Iacov își binecuvintează fiii: “ *Simeon și Levi sunt frați; săbiile lor sunt niște unelte de sânicie. Nu vreau să intre sufletul meu la sfaturile lor, nu vreau să se unească duhul meu cu adunarea lor! Căci, în mânia lor, au ucis oameni și, în rătatea lor, au tăiat vinele taurilor. Blestemată să fie mânia lor, căci a fost prea turbată, și furia lor, căci a fost prea sălbatică! Îi voi împărți în Iacov și îi voi risipi în Israel. ”* (**Geneza** 49:5-7)

Din pricina mâniei sălbatice a lui Levi asupra urmașilor lui a fost rostit acest verdict: “*Îi voi risipi în Israel.*” Este vorba de o pedeapsă. Însă având rol de îndreptare, această pedeapsă este de fapt o binecuvântare (vezi **Geneza** 49:28). Însă această pedeapsă nu este ca un dat irevocabil peste urmașii lui Levi. Nu, doar în măsura în care ei aveau să aprobe și să urmeze modelul tatălui lor, pedeapsa avea să se reverse peste ei. Iată că fiii lui Levi nu au urmat calea cea rea a tatălui lor. Ei au ucis cu sabia, însă la porunca Domnului și au ajuns să fie risipiți în Israel, însă nu ca unii care sunt disciplinați, ci ca unii care se bucură să fie mai aproape de Domnul și să învețe pe Israel căile Sale. Prin modelul lor și moștenirea genetică pe care ne-o oferă, părinții noștri ne trasează un drum, fie spre binecuvântare, fie spre blestem. Însă noi nu suntem predestinați să urmăm calea lor. Noi putem alege să ne alipim de Domnul în ciuda greșelilor strămoșilor noștri. Dumnezeu oferă o șansă reală fiecărei generații.

Și Dumnezeu știe să răsplătească. În **Exod** capitolele 33-34 tot poporul se pocăiește și este iertat fără să depună o jertfă asemenea Leviților. Poporul s-ar fi putut gândi: “Ce bine că nu am răspuns la prima chemare și am evitat jertfa Leviților!” Iar Leviții s-ar fi putut gândi: “ La ce folos că am fost singurii care am răspuns la prima chemare?” Dumnezeu nu rămâne dator niciodată și știe să răsplătească pe cei ce Îl caută. Iar răsplătirea este mereu mai mare decât jertfa.

În concluzie, punerea lui Levi deoparte și așezarea lui în Cortului aducea aminte lui Israel de următoarele adevăruri:

- Dumnezeu este sfânt și nu te poți apropia oricum de El;
- În urma răscumpărării, Israel aparține Domnului în întregime și trebuie să Îi slujească neîncetat;
- Cel care se dedică Domnului cu prețul unei mari suferințe va primi o răsplătire specială din partea unui Dumnezeu care știe să răsplătească.

Capitolul se termină cu răscumpărarea prin sicli de argint a celor 273 de întâi născuți ai lui Israel. Trebuie să observăm că, la prima vedere, este o greșeală de calcul matematic. Într-adevăr, dacă facem suma Leviților care aparțin celor trei familii, vom obține: $7500+8600+6200=22300$, nu 22000, cum precizează textul. Însă ideea este că în niște manuscrise din Septuaginta avem 8300 în loc de 8600, ceea ce ar conduce într-adevăr la 22000 și, astfel, întâii născuți ar fi cu 273 mai mulți decât numărul Leviților.

Răscumpărarea specială a celor 273 de întâi născuți transmite un mesaj foarte clar lui Israel: tot poporul aparține Domnului în întregime. Toți cei care au fost răscumpărați aparțin Domnului. Nu există nici o excepție, nici un rabat. De aceea, trebuie răscumpărați și cei 273 de întâi născuți care nu au putut fi înlocuiți de Leviți.